

derimod udtalt sig noget tvivlende om, hvorvidt de lokale Forhold kunne anses for egnede til Opdrætning af Yngel, men da Vaskinet først nylig er anlagt, vil det endnu være for tidligt at udtale nogen endelig Dom om Sagen.

Sluttelig skal man tilføje, at Antallet af Fuldmaalsofsters, der i indeværende Fiskefæson have passeret Tællingskontrollen i Nykøbing paa Mors, har udgjort:

§ September: 77,120. Stkr., i Oktober: 122,854. Stkr.

S. B. S. Estrup,

B. Chau,
Sm.

Til Folketingsrets Finansudvalg.

Bilag 1.

Ekstrakt Afskrift

af

Finansministeriets tekniske Konsulent i Østersfiskerisager Cand. mag.
Collins Indberetning til Finansministeriet af 7de August 1893.

Jeg har undersøgt samtlige Østerslokaliteter i Nissum Bredning, nogle enkelte Banker i Listed Bredning, Strækningen under Himmerlands Kyst ud for Bjørnsholm og Grthølle-Hoved, Mindgrunden og Blødebanerne i Livø Bredning fra Hannæs ned til Gierslev Høn. Endelig har jeg i Forening med Forpagterne, Assistent Redsted og David Sørensen foretaget en Vaadtur til Glyngør Bugt og undersøgt den derværende Udlægningsplads.

Resultaterne af mine Undersøgelser og af de Konferencer, jeg har haft saa vel med Forpagterne som med Toldforvalter Reidhard, Assistenterne Redsted og Tranium samt David Sørensen, skal jeg meddele i sammentrængt Form, idet jeg selvfølgelig er rede til at besvare de Spørgsmaal, som Ministeriet muligvis maatte ønske at stille til mig angaaende de i det følgende berørte Forhold og Forslag.

Fiskefæsonen bør — af Hensyn til, at Yngleperioden ikke sjældent strækker sig ind i September — fremtidigt helst fastsættes fra 15de September til 30de April. Forpagterne have erklæret sig villige til at gaa ind paa denne Forandring uden at fordrø nogen Erstatning ved en Forlængelse ud over April Maanedes Udgang.

Den for Bestanden skadelige Sommerflytning af Østers bør ophøre. Det er aldeles utvivlsomt, at en betydelig Mængde Østers gaar til Grunde ved den nævnte Foranstaltning, og at de indgribende Forstyrrelser, for hvilke Østerne udsættes i denne for deres Forplantning saa vigtige Tid, have en høist skadelig Indflydelse paa Bestandens Vedligeholdelse og Forøgelse. Jeg har al Grund til at tro, at Forpagterne med Glæde ville ophøre med den fordærvelige Flytning, dersom Ministeriet gaar ind paa de to Forandringer i Driften, som jeg nu skal omtale, og som jeg anser for særdeles betydningsfulde, nemlig Indførelse af partiel Skrabning og af en ny Maalemetode.

Den nuværende Østersbestand i Limfjorden er efter min Mening saa talrig og i saa god Trivsel, at man — i alt Fald for en Arrække — ikke behøver at frygte for Tilbagegang, dersom Skrabning tillades med en fornuftig Begrænsning, saa vel hvad Skrabernes Antal angaar, som med Hensyn til de Lokaliteter, paa hvilke Skrabning maa finde Sted under visse Forudsætninger. Efter de Forhandlinger, jeg har ført med Forpagterne og Kontrollen angaaende dette Spørgsmaal, tror jeg, at en Ordning, der hviler paa følgende Forslag, vil være den bedste: